

dosarul nr.1-132/2025
/2025110049/

/1-25105410-26-1-24072025/

S E N T I N Ţ Ă

În numele Legii

14 noiembrie 2025

oraşul Râşcani

Judecătoria Drochia, sediul Râşcani

Instanţa de judecată în componenţa:

Preşedintele şedinţei, judecător
grefier

Maria ADOMNIŢA
Andreea VRÎNCEANU

cu participarea:
procurorului

Dumitru

COJOCARI

apărătorului inculpatului, avocatul

Eduard

CEORNEA

inculpatului

Roman

SCRIPCARI

judecând, în şedinţă de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura art.364¹ Cod de procedură penală, de la data de 30 iulie 2025 până la 14 noiembrie 2025, cauza penală de învinuire a lui:

Roman Scripcari, născut la *****, număr de identificare *****, cu domiciliul înregistrat în *****, moldovean, neangajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, căsătorit, doi copii minori la întreţinere, studii medii, nu are grade de dizabilitate, titluri speciale, grade de calificare sau distincţii de stat, posedă limba română, în această cauză nu a fost reţinut, anterior ne judecat.

învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal,

a c o n s t a t a t

Roman Scripcari, la data de 24 martie 2025, în jurul orei 20:10, aflându-se în calitate de pasager în automobilul de model "Ford Transit" cu numărul de înmatriculare "EEU 435", condus de către Gheorghe Rădită, au fost stopaţi pe traseul din satul Târnova, raionul Donduşeni, de către echipajul de patrulare format din subofiţer superior Mihaela Evstrati şi subofiţer superior Gheorghe Chiselita, angajaţi

în cadrul Serviciului ED-OC-BR-DN al Secției de patrulare Nord a Direcției Patrulare Nord a INSP al MAI, echipajul de patrulare, utilizând în exercitarea atribuțiilor de serviciu mijlocul de transport de model ”Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare ”MAI 9907”, a stopat automobilul sus-menționat pentru verificări de rigoare, identificând faptul că acesta avea defecțiuni tehnice la sistemul de iluminat din spate, fapt ce constituie contravenție prevăzută de art.228 alin.(1) Cod contravențional. În procesul documentării contravenției, Scripcari Roman, acționând cu intenție directă și urmărind scopul de a determina agentul de patrulare Gheorghe Chiselita care, potrivit art.123 din Codul penal, este persoană publică, iar conform art. 385 din Codul contravențional are calitatea de agent constatat, să nu-și exercite atribuțiile funcționale de documentare și sancționare a contravenției comise de către conducătorul auto Gheorghe Rădiță, i-a oferit și i-a dat personal bunuri ce nu i se cuvin, constând în mijloace bănești în sumă de 300 lei. Astfel, Scripcari Roman a plasat o bancnotă cu valoarea nominală de 200 lei în folia din polietilenă în care era introdus permisul de conducere al șoferului, document care ulterior a fost transmis organelor de patrulare și a oferit suplimentar o bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei, pe care a introdus-o personal și în mod inopinat în buzunarul pantalonilor agentului de patrulare Gheorghe Chiselita, în momentul în care acesta se afla lângă automobilul de serviciu.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Roman Scripcari a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal – oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției acesteia.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Roman Scripcari a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nu a solicitat administrarea de noi probe, personal prin înscris autentic, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu au obiecții.

Apărătorul inculpatului și procurorul au susținut cererea înaintată de inculpat, nu au obiectat în privința solicitării inculpatului pentru ca cauza să fie examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului și sunt suficiente date cu privire la persoana acestuia pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanța de judecată a ajuns la concluzia că declarația personală prin înscris autentic, înaintate de inculpatul Roman Scripcari, a fost depusă cu respectarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală și consideră posibil de a fi admisă cu judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpatul Roman Scripcari, în ședința de judecată, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, sub jurământ, a declarat că la data 24 martie 2025, l-a rugat pe Grigore Rădiță să îl ajute cu un mijloc de transport. Au fost stopați de către

colaboratorii de poliție din motiv că nu funcționa indicatorul stop din spatele automobilului. Ca urmare colaboratorii de poliție au început să-i întocmească șoferului un proces verbal pentru încălcarea regulilor. Atunci el a pus 200 lei lângă permisul de conducere a lui Grigore Rădiță pentru a nu-i întocmi acestuia proces verbal. Apoi s-a gândit că suma care i-a pus-o este mică și a hotărât să-i mai pună o bancnotă de 100 lei în buzunar colaboratorului de poliție. După aceasta colaboratorii de poliție le-au comunicat ca să aștepte și a venit un alt echipaj de poliție. Îi pare rău de cele comise, mai mult nu va mai comite astfel de infracțiuni. Nu ține minte dacă colaboratorul de poliție i-a comunicat ceva când i-a pus banii în buzunar.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

În afară de declarațiile inculpatului, prezența în acțiunile acestuia atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, este dovedită inclusiv și prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, și anume:

- declarațiile martorului Gheorghe Chiselița care, fiind audiat a comunicat că activează în calitate de subofițer superior al Serviciului ED-OC-BR-DN al Secției de patrulare Nord a DP Nord a INSP. La data de 24 martie 2025, în jurul orelor 20:10, aflându-se în exercițiul funcției, împreună cu colega sa de serviciu Mihaela Evstrati, pe itinerarul de patrulare din satul Târnova, raionul Dondușeni, au stopat unitatea de transport de model "Ford Transit", cu numărul de înmatriculare "EEU-435", din motiv că aceasta avea defecțiuni tehnice, și anume defecțiuni la sistemul de iluminat din spate. Automobilul era condus de către cetățeanul Gheorghe Rădiță, iar în calitate de pasager se afla Roman Scripcari. Era deja întuneric afară. Gheorghe Chiselita s-a apropiat de automobilul stopat, iar automobilul lor de serviciu, de model "Dacia Duster", cu numărul de înmatriculare "MAI 9907", fiind poziționat în spatele automobilului stopat la o distanță de aproximativ 5 metri, a primit de la șofer actele, adică certificatul de înmatriculare și permisul de conducere, care era plasat într-o folie de polietilenă specială și acesta a rămas la volanul automobilului. A mers cu actele spre automobilul lor, iar de ei, adică de dânsul și colega sa de serviciu Mihaela Evstrati, s-a apropiat pasagerul Roman Scripcari, care a început să le solicite să nu-l sancționeze pe Gheorghe Rădiță. Acumulatorul camerei body era deja descărcat și, la un anumit moment, Gheorghe Chiselita a conectat camera video de la telefonul său mobil personal și a reușit doar să filmeze, fără să fie observat, mici secvențe video în care Scripcari Roman, pentru a nu fi documentat Gheorghe Rădiță, i-a spus că a pus în folia permisului de conducere al cetățeanului Grigore Rădiță o bancnotă cu valoarea nominală de 200 de lei și tot atunci i-a pus repede în buzunarul de la pantalonii săi o bancnotă cu valoarea nominală de 100 de lei. Când i-a pus banii în buzunarul pantalonilor, Gheorghe Chiselita era în picioare lângă automobilul lor de serviciu și a observat acest lucru doar după ce Scripcari i-a pus bancnota în buzunar. L-a întrebat

pe Scripcari de ce a făcut aceste acțiuni, precum și dacă știe care este răspunderea ce survine în urma transmiterii banilor unei persoane publice, la care Scripcari a spus că știe și că zilnic procedează în acest fel. Ulterior, Gheorghe Chiselita i-a indicat colegei sale, Mihaela Evstrati, să telefoneze la serviciul unic 112 pentru documentarea cazului de dare de mită, după care la fața locului a sosit grupa operativă a Inspectoratului de Poliție Dondușeni pentru a documenta cazul. Ulterior, pe numele lui Gheorghe Rădită, colega Mihaela Evstrati a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, fiind sancționat conform prevederilor art.228 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 9 unități contravenționale. Alte detalii nu își amintește (f.d.63);

- declarațiile martorului Mihaela Evstrati care, fiind audiată a comunicat că activează în calitate de subofițer superior al Serviciului ED-OC-BR-DN al Secției de patrulare Nord a DP Nord a INSP. La data de 24 martie 2025, în jurul orelor 20:10, aflându-se în exercițiul funcției, împreună cu colegul de serviciu Gheorghe Chiselita, pe itinerarul de patrulare din satul Târnova, raionul Dondușeni, a fost stopat un mijloc de transport de model "Ford Transit", cu numărul de înmatriculare "EEU-435", din motiv că avea defecțiuni tehnice, și anume defecțiuni la sistemul de iluminat din spate. Automobilul era condus de cetățeanul Gheorghe Rădită, iar în calitate de pasager se afla Roman Scripcari. Era deja întuneric afară. Gheorghe Chiselita s-a apropiat de automobilul stopat, iar automobilul lor de serviciu, de model "Dacia Duster", cu numărul de înmatriculare "MAI 9907", fiind poziționat în spatele automobilului stopat la o distanță de aproximativ 5 metri, a primit de la șofer actele, respectiv certificatul de înmatriculare și permisul de conducere, care era plasat într-o folie de polietilenă specială, iar acesta a rămas la volanul automobilului. Persoana declarantă se afla în acel moment în spatele lui Gheorghe Chiselita, dar nu a intrat în discuție cu șoferul și pasagerul automobilului stopat. Gheorghe Chiselita a mers cu actele primite de la șofer spre automobilul lor, iar de către aceștia, adică de către persoana declarantă și Gheorghe Chiselita, s-a apropiat pasagerul, cetățeanul Roman Scripcari, care a început să le solicite să nu-l sancționeze pe Gheorghe Rădită. Inițial, Gheorghe Chiselita nu a observat că în folia în care se afla permisul de conducere mai erau plasați bani. Acumulatorul camerei body era deja descărcat, iar la un anumit moment Gheorghe Chiselita a conectat camera video de la telefonul său mobil personal și persoana declarantă cunoaște că a reușit să filmeze mici secvențe video, unde Scripcari, pentru a nu fi documentat Gheorghe Rădită, i-a spus că a pus în folia permisului de conducere a cetățeanului Gheorghe Rădită o bancnotă cu valoarea nominală de 200 de lei și tot atunci persoana declarantă a observat cum i-a pus repede lui Gheorghe Chiselita în buzunarul de la pantaloni o bancnotă, care ulterior, la ridicare, s-a dovedit a fi cu valoarea nominală de 100 de lei. Când i-a pus banii în buzunarul pantalonilor, Gheorghe Chiselita era în picioare lângă automobilul lor de serviciu și Scripcari i-a pus bancnota în buzunar inopinat, acesta nereușind să reacționeze imediat. Gheorghe Chiselita l-a întrebat de ce a făcut aceste acțiuni,

precum și l-a întrebat dacă cunoaște care este răspunderea ce survine în urma transmiterii banilor unei persoane publice, la ce Scripcari a spus că cunoaște și că zilnic procedează în acest fel, transmițând bani. Ulterior, Gheorghe Chiselita i-a spus persoanei declarante să telefoneze la serviciul unic 112 pentru documentarea cazului de dare de mită, după care la fața locului a sosit grupa operativă a Inspectoratului de Poliție Dondușeni pentru a documenta cazul. Ulterior, pe numele lui Gheorghe Rădița, colega Mihaela Evstrati a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, fiind sancționat conform prevederilor art. 228 alin. (1) din Codul Contravențional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 9 unități contravenționale. Alte detalii nu-și amintește (f.d.64);

- declarațiile martorului Grigore Radița care, fiind audiat a comunicat că la 24 martie 2025, în jurul orei 20:00, se deplasa în calitate de șofer al automobilului său de model "Ford Transit" (camion) nr. de înmatriculare "EEU 435", împreună cu ruda sa Roman Scripcari, prin satul Târnova, raionul Dondușeni, întorcându-se din satul Corbu, unde fuseseră la rugămintea lui Scripcari, pentru a cumpăra o vițică mică pentru creștere. Astfel, în satul Târnova, din cauza faptului că un far din spatele automobilului său nu funcționa, au fost opriți de un echipaj de poliție de patrulare, compus dintr-un polițist bărbat și o polițistă. Nu cunoștea numele acestora, deoarece nu interacționase cu ei decât câteva clipe; aceștia se prezentaseră, dar nu a reținut numele lor. Polițistul s-a apropiat și a primit actele de la dânsul, respectiv permisul de conducere și certificatul de înmatriculare, precum și câteva documente referitoare la aplicarea unei amenzi pentru lipsa testării tehnice a automobilului. După ce a predat actele, polițistul s-a îndreptat spre automobilul lor de serviciu, care era parcat în spatele vehiculului său, și a început să scrie ceva, cel mai probabil pentru a aplica o amendă, nu a aflat însă valoarea acelei amenzi. Ulterior, a aflat că, înainte de a-i transmite actele polițistului, Roman Scripcari, observând că au fost opriți, a văzut că actele și permisul de conducere erau într-un dosar special din polietilenă, de dimensiunea permisului. Pentru a evita eventualele probleme, Scripcari i-a spus mai târziu că a introdus o bancnotă de 200 de lei moldovenești în husa din polietilenă, în partea din spate, și i-a transmis-o polițistului, stând alături. Având în vedere că era agitat și era deja întuneric, nu a observat cum a plasat Scripcari banii în husa permisului. Mai târziu, Scripcari a coborât din automobil și s-a îndreptat spre polițiști. A aflat ulterior că, din proprie inițiativă, Scripcari a mers la automobilul polițiștilor și le-a pus în buzunarul pantalonilor unei polițiște o altă bancnotă de 100 de lei moldovenești. În acel moment, din câte își amintește, se afla în automobilul său și nu s-a implicat în discuțiile dintre Scripcari și polițiști. De asemenea, nu i-a cerut lui Scripcari să se implice în această situație, Scripcari a acționat din proprie inițiativă (f.d.55);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului, acțiune procesuală efectuată la 24 martie 2025, în cadrul căreia a fost supus cercetării automobilul de serviciu de model "Dacia Duster" cu numerele de înmatriculare "MAI 9907", fiind stabilit locul

comiterii infracțiunii, totodată, în cadrul acțiunii nominalizate au fost ridicate: 1 bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei și o bancnotă cu valoarea nominală de 200 lei, care au fost împachetată și sigilată într-un plic (f.d.6-7);

- procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 24 martie 2025, în cadrul căreia de la Mihaela Evstrati, a fost ridicat un dispozitiv optic de stocare a informației de tip "DVD-R", pe care sunt înscrise 2 înregistrări video efectuate la 24 martie 2025 cu camera integrată în telefonul mobil al lui Gheorghe Chiselița (f.d.29-30);

- procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 09 aprilie 2025, în cadrul căreia a fost supus examinării conținutul dispozitivului optic de stocare de tip "DVD-R" ridicat de la Mihaela Evstrati, și anume înregistrările video stocate pe acesta, care cuprind acțiunile învinutului Roman Scripcari din 24 martie 2025 (f.d.31);

- procesul-verbal de examinare, acțiune procesuală efectuată la 25 martie 2025, în cadrul căreia au fost supuse examinării bancnotele ridicate în cadrul cercetării la fața locului din 24 martie 2025 a automobilului de serviciu de model "Dacia Duster" cu numărul de înmatriculare "MAI 9907" (f.d.47);

- mijlocul material de probă - dispozitiv optic de stocare a informației de tip "DVD-R" pe care sunt stocate două înregistrări video, ridicate la 24 martie 2025 de la Mihaela Evstrati, recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la materialele cauzei penale prin ordonanța din 25 martie 2025 (f.d.32).

În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Reieșind din prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (cauza Lhermitte v. Belgia, 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (cauza Bykov v. Rusia, 10 martie 2009, § 89, cauza Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, cauza Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, dreptul național și anume: art.95 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că: sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în

conformitate cu prezentul cod, iar chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, reieșind din materialele cauzei, instanța a constatat că, partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv a avut dreptul să le conteste, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care inculpatul le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Conform art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Articolul 325 alin.(1) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru: oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției acesteia.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Analizând în cumul probele administrate la etapa urmăririi penale, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și suficienței acestora, instanța de judecată ajunge la concluzia că vina lui Roman Scripcari pentru comiterea acțiunilor prejudiciabile constatate a fost deplin dovedită în ședința de judecată, iar acțiunile ultimului se încadrează juridic în baza art.325 alin.(1) Cod penal, pe semnele: oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției acesteia.

Careva temeiuri de liberare de răspundere penală a inculpatului Roman Scripcari nu au fost stabilite.

Respectiv, inculpatul Roman Scripcari, urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.7, 61, 75 – 77 Cod penal, instanța de judecată ține cont și reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Conform art.61 alin.(5) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin. (1) Cod penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) și duratei, gravității faptei și potențialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății or,

pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa și executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpatul să conștientizeze necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Suplimentar, instanța reține că funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție al infractorului. Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia, natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art.16 alin.(3) Cod penal, instanța atestă că infracțiunea săvârșită, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Referitor la personalitatea inculpatului Roman Scripcari, instanța reține: nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d.67), anterior nejudecat (f.d.65).

Circumstanțe atenuante în privința inculpatului Roman Scripcari, în conformitate cu art.76 Cod penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Circumstanțe agravante, în conformitate cu art.77 Cod penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Sancțiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat ca Roman Scripcari să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod Penal și în baza acestei legi să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Apărătorul inculpatului, în ședința de judecată, a solicitat aplicarea unei pedepse minime sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Inculpatul, în ședința de judecată, a declarat că în cazul în care va fi recunoscut vinovat, solicită să-i fie aplicată o pedeapsă minimă sub formă de amendă.

Conform art.80¹ alin.(2) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art. (...), art. 324–335¹,(...) și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în

faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În condițiile art.80¹ alin.(2) Cod penal, se stabilește noua limită maximă de pedeapsă, stabilită la art.325 alin.(1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei cu amendă și se stabilește noua limită maximă a pedepsei sub formă de amendă, care este de la 500 la 1 125 unități convenționale.

În contextul celor anunțate supra, conducându-se de scopurile pedepsei penale, consfințite de art.61 alin.(2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal, este una mai puțin gravă, reieșind personalitatea inculpatului, ținând cont de faptul că inculpatul Iurie Pascal a reparat benevol prejudiciul cauzat părții vătămate, s-au împăcat cu aceasta, precum și din noile limite ale pedepsei sub formă de amendă determinate prin prisma art.80¹ Cod penal, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Roman Scripcari pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Conform art.64 alin.(3¹) și (5) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral. În caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Acțiunea civilă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei.

În cadrul cauzei penale acțiune civilă nu a fost înaintată, pagubă nu a fost cauzată.

Corpuri delictive.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: ce trebuie să se facă cu corpurile delictive.

Reieșind din prevederile art.397 pct.3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la corpurile delictive.

Reieșind din prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpuri delictive sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Dondușeni din 25 martie 2025, a fost recunoscute drept corp delict: o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD și o bancnotă cu nominalul de 200 de lei MD, care se păstrează la materialele cauzei penale (f.d.36).

În ședința de judecată procurorul a solicitat în temeiul art.106 Cod penal, confiscarea mijloace bănești în cuantum de 300 lei, cu trecerea forțată și gratuită în folosința și proprietatea statului.

Inculpatul, în ședința de judecată, recunoscând fapta incriminată, a recunoscut și faptul că a oferit și respectiv a dat bani angajaților serviciilor de patrulare, ce nu li se cuvin în sumă de 300 lei.

Prin prisma art.162 alin.(1) pct. 1) - 4) Cod penal, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului (...).

În conformitate cu art.106 alin.(1) și (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):

- a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;
- b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
- c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor;
- e) deținute contrar dispozițiilor legale;
- f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri;
- g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

În condițiile art.106 alin.(1) și (2) lit. a) Cod penal și art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, corpurile delictelor – o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD și o bancnotă cu nominalul de 200 de lei MD, care se păstrează la materialele cauzei penale, împachetate în plic de hârtie sigilat – plic nr.1 cu sigiliu Poliția MD 2024-3432-0000000144, după rămânerea definitivă a sentinței, urmează a fi confiscate cu trecerea gratuită în folosul statului.

Totodată, în ședința de judecată procurorul a solicitat ca mijlocul material de probă – dispozitivul optic de stocare a informației de tip ”DVD-R, anexat la materialele cauzei penale să rămână în dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Prin ordonanța ofițerului superior de urmărire penală al secției urmărire penală a Inspectoratului de Poliție Dondușeni din 25 martie 2025, a fost recunoscute drept mijloc de probă și anexat la cauza penală: un compact disc pe care sunt stocate 2 secvențe video. (f.d.32).

În conformitate cu art. 157 alin. (2) Cod de procedură penală, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijloacele materiale de probă recunoscute în această calitate, urmează a se păstra la dosarul penal pe tot termenul de păstrare a lui.

Mijlocul de probă un compact disc pe care sunt stocate 2 secvențe video, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, în condițiile art.157 alin. (2) Cod de procedură penală, urmează a se păstra la dosarul penal pe tot termenul de păstrare a lui.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

În ședința de judecată, careva cheltuieli judiciare nu au fost invocate de către partea acuzării pentru a fi încasate de la inculpat.

Măsura preventivă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Prin prisma art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșască alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

Aplicând prevederile art.175 alin.(2) și art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, având în vedere că la faza urmăririi penale, în privința inculpatului Roman Scripcari nu au fost aplicate careva măsuri preventive, actualmente nu există careva circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatului Roman Scripcari.

Conform prevederile art.7, 8, 67, 75-77, 80¹, 90 și 264¹ alin.(5) Cod penal, art.341, 364¹, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Roman Scripcari se recunoaște vinovat și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal și cu aplicarea art.80¹ Cod penal, i

se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Se explică inculpatului Roman Scripcari că, prin prisma art.64 alin.(3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpul delict: o bancnotă cu nominalul de 100 lei MD și o bancnotă cu nominalul de 200 de lei MD, care se păstrează la materialele cauzei penale, împachetate în plic de hârtie sigilat – plic nr.1 cu sigiliu Poliția MD 2024-3432-0000000144, după intrarea sentinței în vigoare, urmează a fi supuse confiscării speciale în beneficiul statului.

Mijloacele materiale de probă recunoscute în această calitate, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, urmează a se păstra la dosarul penal pe tot termenul de păstrare a lui.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ Maria ADOMNIȚA

Copia corespunde cu originalului, judecător
ADOMNIȚA

Maria